

get, som jeg i øvrigt selv er formand for, vil vi medvirke aktivt til, at forslaget kan komme videre til anden og tredje behandling her i salen.

Kl. 16:45

**Fjerde næstformand** (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Christian Wedell-Neergaard.

Kl. 16:45

(Ordfører)

**Christian Wedell-Neergaard** (KF):

Jeg vil sige med det samme, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget i sin helhed, således som det er fremsat.

Så vil jeg sige, at det er klart, at vi i Det Konservative Folkeparti støtter armslængdeprincippet. Det skal være således, at man ikke på nogen måde kan sætte spørgsmålstegn ved en ministers habilitet i behandlingen af en sag, og lovforslaget her er jo en videreførelse af en diskussion, som vi allerede har haft én gang, nemlig drøftelserne i forbindelse med B 37, hvor vi snakkede om nedsættelse af et uafhængigt organ til godkendelse af partinavne. På det tidspunkt var det ikke lagt fast, hvordan det skulle gøres. Nu foreligger forslaget så, og det siger, at godkendelse af partinavne skal gives af Valgretsnevnet, som samtidig skifter navn til Valgnævnet.

Diskussionen opstod jo i forbindelse med godkendelse af et partinavn, som lå direkte op ad navnet Venstre, Danmarks Liberale Parti. Der var en ansøgning fra et parti, der ville hedde Liberalisterne. Det er ikke, fordi jeg vil reklamere for Liberalisterne, men jeg vil sige, at jeg har set, at der faktisk findes en hjemmeside, ligesom partiet udsender pressemeddelelser og meget andet. På den måde kan man sige, at navnet er blevet godkendt, fordi det ikke kan forveksles med andre partinavne. Det er vigtigt, at der ikke kan ske den forveksling, og vurderingen heraf kan bedst ske i et uafhængigt navn, som varetager den opgave at godkende nye partinavne.

Samtidig er proceduren jo strammet op, så man ikke har de nye partinavne til evig arv og eje. Indledningsvis får man en tilladelse, som er gældende i 3 år, og det bliver gjort sværere at få tilladelsen forlænget, medmindre man opfylder særlige kriterier. Dermed slipper vi jo for, at et parti kan tage et godt partinavn, som det efterfølgende kan have i årevis uden at foretage sig noget aktivt, og jeg synes, det er en god ting, at det på den måde sikres, at et partinavn ikke er til evig arv og eje.

Med hensyn til de øvrige dele af lovforslaget har antallet af danske europaparlamentsmedlemmer allerede været diskuteret. Antallet nedsættes fra 14 til 13 i forbindelse med Rumæniens og Bulgariens indtræden i EU og deres repræsentation i Europa-Parlamentet. I den nye reformtraktat er der jo lagt op til, at antallet af danske europaparlamentsmedlemmer skal være 13.

Det har været diskuteret, om vi ikke kunne gøre det samme som Italien, men det tror jeg altså ikke på, for i forbindelse med de seneste drøftelser om reformtraktaten gjorde man det, at man ikke talte formanden med i antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet. Dermed gik man fra 750 til 751 medlemmer.

Det sidste element i forslaget er en ændring af reglerne om boformer, hvorfra man kan brevstemme. Vi kan støtte den måde, reglerne er ændret på, for vi mener, det giver en god mulighed for, at bl.a. beboerne på kvindekrisecentrene får mulighed for at brevstemme. De skal altså ikke udsættes for yderligere fare, så det er en god og social foranstaltning.

Kl. 16:49

**Fjerde næstformand** (Niels Helveg Petersen): Hr. Rune Lund for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

**Rune Lund** (EL):

Det, jeg vil spørge ordføreren om, er sådan set det samme, som jeg har stillet spørgsmål om til de andre ordførere, nemlig forslagets anden del, som Enhedslisten ikke kan støtte.

Forslagets anden del handler om, at Danmark går fra 14 til 13 medlemmer af Europa-Parlamentet. Det synes jeg er politisk problematisk, for det er udtryk for en tankegang om, at mindre lande skal have mindre indflydelse til fordel for de større lande. Det er en magtcentralisering, som er endnu et skridt i retning af opbygningen af EU som en udemokratisk forbundsstat. Det er den ene ting, og her bliver hr. Christian Wedell-Neergaard og jeg aldrig enige. Det er jeg godt klar over efter talrige debatter her i Folketingsalen.

Den anden ting er, at jeg synes, det er fuldstændig tåbeligt i en situation, hvor der åbenlyst foregår forhandlinger i EU om, at der skal kunne rykkes op og ned på det antal medlemmer af Europa-Parlamentet, som de enkelte lande har. Hvordan kan man fra Danmarks side, inden forhandlingerne er endeligt afsluttet – og de afsluttes først i december – gå ud og sige: Ja, ja, vi accepterer bare at gå fra 14 til 13 medlemmer? Sy-